

Omstændighederne vejet tilbage for at stille Særforslag herom, og under Hensyn til det foran anførte har Udvalget samlet sig om at foreslaa Opgaverne henlagt til Invalidforsikringsraadet.

Med Hensyn dernæst til den nærmere Organisation af de nødvendige lokale Organer for de nye Foranstaltninger har Udvalget ligeledes drøftet forskellige Muligheder. Man er derefter enedes om, at de paagældende Organer ikke bør have større Omraade end den enkelte Kommune, og at deres Opgave da naturligt bør henlægges til de sociale Udvalg, der ved det kommende Forslag til Lov om offentlig Forsorg paatænkes oprettet i hver Kommune.

Efter Planen skal disse Udvalg beskæftige sig med alle sociale Foranstaltninger indenfor Kommunen, derunder efter Folkeforsikringsforslaget ogsaa med en Række Forhold vedrørende Invalidforsikringen, saasom Udbetaling af Renter, Indberetning vedrørende Rentenydere, Afgivelse af Oplysninger under løbende Sager for Raadet m. m., saaledes at det vil falde godt i Traad med Folkeforsikringsforslaget og det kommende Forslag til Lov om offentlig Forsorg, at de sociale Udvalg anvendes til de her foreslaaede Foranstaltningers Gennemførelse, idet disse Udvalg maa antages at komme til at raade over en Viden vedrørende de lokale Forhold, som man ikke kan undvære, og som i mange Tilfælde vil være det nødvendige Grundlag for at komme Invaliden til Hjælp paa den rigtige Maade.

Systemets nærmere Gennemførelse er iøvrigt tænkt saaledes, at man for saa vidt de nødvendige Udgifter skal afholdes af Invalidforsikringens Midler lægger Hovedvægten paa Invalidforsikringsraadet, og, for saa vidt Udgifter skal afholdes af Forsørgelsesvæsenet, lægger Hovedvægten paa de sociale Udvalg. I det første Tilfælde er de sociale Udvalg tænkt at skulle være Invalidforsikringsraadets *lokalkendte* Raadgivere og Medhjælpere, og i det andet Tilfælde er Invalidforsikringsraadet tænkt at skulle være de sociale Udvalgs *specialkyndige* Raadgiver og Medhjælper.

Det foreslaas nærmere angivet, at Indberetningerne om Invaliditet skal afgives til Invalidforsikringsraadet, som derpaa først undersøger, om de eventuelle Udgifter skal betales af Invalidforsikringen (d. v. s. invalideforsikrede Personer og Børn under 15 Aar) eller af Forsørgelsesvæsenet (d. v. s. andre Personer). I første Fald, d. v. s. i langt de fleste Tilfælde, jfr. ovenfor, foretager Invalidforsikringsraadet selv det videre fornødne i Retning af Raadgiveren til Invaliden og eventuelt Etablering af Behandling, Uddannelse, Oplæring, Arbejdsanvisning m. v. for denne, idet Raadet da i Tidens Løb søger Raad og Bistand i nødvendigt og ønskeligt Omfang hos det lokalkendte sociale Udvalg.

Saafernt de eventuelle Udgifter derimod ikke kan betales af Invalidforsikringens Midler, meddeler Invalidforsikringsraadet til det sociale Udvalg, hvilke Foranstaltninger der efter Raadets specielle Viden og Erfaring maa anses for ønskelige, og henstiller til det sociale Udvalg eventuelt at sætte disse i Værk. I de fleste Tilfælde vil derefter formentlig de paagældende Foranstaltninger blive bragt til Udførelse paa det sociale Udvalgs Foranledning, og det bliver derpaa Invalidforsikringsraadets Opgave stadig at stille sig til Raadighed for det sociale Udvalg, saaledes at dette naar som helst kan udnytte Invalidforsikringsraadets specielle Indsigt, Forbindelser med Helbredelses- og Uddannelsessteder m. m. Skulde det sociale Udvalg ikke være enigt med Invalidforsikringsraadet med Hensyn til de af dette foreslaaede Foranstaltninger, maa man efter de af Invalidforsikringsraadet for dets nuværende Omraade gjorte Erfaringer formode, at en nærmere Forhandling mellem de to Myndigheder og i det hele disses stadige Samarbejde vil indeholde Mulighed for i saa godt som alle Tilfælde at naa til en rigtig Løsning i den ene eller den anden Retning. Der tænkes saaledes baade at kunne indtræffe Tilfælde, hvor det sociale Udvalg efter den nærmere Forhandling følger Invalidforsikringsraadets Henstil-